

Spijker kwartier

wijkkrant

4 De wereld in de wijk

14 Spijkerbikes

16 Interview Jan Trooster

Ik moet iets bekennen. Sinds een halfjaar woon ik niet meer in het Spijkerviertel. De wijkkrant, die eigenlijk geheel wordt verzorgd door wijkbewoners, heeft dus een buitenstaander in haar midden. Een buitenstaander die het moeilijk vindt om de wijk los te laten waar hij is opgegroeid. De wijk waar ik op mijn vijfde kwam wonen in de Kastanjelaan. Waar ik leerde dat je een heroïnespuut – van de methadonklinik om de hoek – niet bij de uiteindes moest vastpakken, maar in het midden, voordat je ze naar de apotheek bracht. Waar ik op mijn achtste verdwaalde en een pooier in de rosse buurt vroeg of ik op zoek was naar mijn moeder of mijn vader, waarna hij in lachen uitbarstte. De wijk waar ik als tiener op het fietspad in de Kastanjelaan skateboardde terwijl auto's voorbij raasden. Waar ik als twintiger op kamers woonde in de Emmastraat en als dertiger weer bij mijn ouders introk op de Boulevard Heuvelink. Ik heb het Spijkerviertel zien veranderen. Waar sommigen een oplossing vonden, zagen anderen een probleem gecreëerd worden. De ene bewoner wil meer zon en de ander meer schaduw. Bomen worden gekapt en weer geplant en weer gekapt. Asfalt verdween en klinkers verschenen. Tien rondjes om het blok voordat een parkeerplaats is gevonden behoort ook tot het verleden. De wijk zelf zag het allemaal aan en liet het over zich heen komen. De wijkkrant bleef tijdens alle veranderingen gewoon gedrukt, bezorgd en gelezen. En ik? Ik woon inmiddels in Het Broek. Ook een leuke wijk, maar geen Spijkerviertel en op de hoogte blijven van het reilen en zeilen in mijn oude wijk is lastiger. Via de wijkkrant blijft u op de hoogte van wat er verandert en wat er te ontdekken is in het Spijkerviertel. Ik help daar graag aan mee, zodat ik ook een beetje op de hoogte blijf.

Samuel Verschoor / Foto: Rien Meijer

Jans'

Lunchen in de wijk... waarbij we iedere keer een andere lunch-eetgelegenheid in het Spijkerviertel en de Spoorhoek langs de meetlat leggen.

Hondsdagen waren het..

Weten we het nog? Hondsdagen!

Mijn moeder vertelde me het al: deze hete dagen doen zich regelmatig ongeveer van eind juli tot half augustus voor. Deze periode is al eeuwen gemiddeld de warmste periode van het jaar. Niet alleen door de klimaatverandering dus. Google gerust mee..

Welkom bij JANS'!

Wij verzoeken u om hier a.u.b. uw contactgegevens achter te laten.

U kunt dat ook doen op uw eigen smartphone door de QR-code te scannen.

Dat hebben we geweten.. er waren horecabedrijven die korter of langer dicht gingen. Omdat hun terras in de zon stond, omdat geen hond kwam opdagen, het bier lauw bleef, omdat het te warm was.

Wij stonden in de brandende zon voor een gesloten deur.

Wat doe je dan als buurtbewoner, die langzamerhand de coronamaatregelen en al die zaken er omheen helemaal zat is? Die gewoon lekker een terrasje in de schaduw wil pakken, ondanks of juist vanwege die 38 graden?

Op zoek naar een lekker plekje in de schaduw, een smakelijke lunch en een aardige medewerker die je vriendelijk vraagt wat je wilt drinken. Meer wilden we niet..

We vonden het.

Vriendin T. en ik staken er deze keer de singel voor over.

Nee, Jans' hoort niet helemaal bij de wijk maar toch ook weer wel. Musis is uiteindelijk het schitterende klapstuk waar de wijk mee begint of eindigt. We

slikten de maandenlange overlast van afgesloten fietspaden en wegblokkades, toen de groene doos aangeschoven werd. We keken verwachtingsvol door de gaten, die de verbouwers geknipt hadden in de papieren raambedekking van de ronde serre en we lieten ons rondleiden toen eindelijk de opening in 2018 daar was.. De entree is geblokkeerd. We moeten het protocol van aanmelden, invullen en afstemmen m.b.t. corona eerst langslopen, wat gelukkig allemaal met de smartphone kan.

We puffen uit.

Ja graag iets koels, iets kouds, met veel ijs, drinken. Vriendin T. vraagt of de aardige medewerker op kan sommen wat er allemaal koud en lekker is en dat doet hij: de lijst van koele non-alcoholica is lang en zit stevig in zijn hoofd. We gaan voor de verse sap en groene ijsthee.

Het menu, voorheen in krantvorm maar nu op een klembord, is eigenlijk al heel lang het zelfde. Dat is wel iets wat ik jammer vind. Ik weet dat ze kunnen koken in die keuken, dus ik zou wel weer eens een andere keuze willen. We zoeken naar licht luchtig. Ik weet dat ze ook over uitstekend glutenvrij brood beschikken! Er is vegetarisch aanbod, veganistisch zie ik niet specifiek aangeboden. Als je dat wilt, moet je even puzzelen.

Vriendin T. besluit de Jans' kruidensalade met watermeloen en feta, tomaatjes, wilde spinazie en gepofte paprika te nemen. Ik ga voor de Jans' boterhammen met makreel op Zuid-Franse wijze, met mayonaise, kappertjes, olijf, tomaat en paprika. Een oude bekende, maar iedere keer weer een feestje..

De salade wordt geserveerd met apart wat brood en boter en ziet er uit zoals die omschreven is: een kleurenpalet van veel soorten groen, wit en rood. Vriendin T. is

tevreden, sterker nog: het was uitstekend! Mijn makreel is boterzacht. Ik mis de paprika maar daarvoor is in de plaats wel ruim rode ui toegevoegd, wat ook weer prima is. We zijn blij. Nog maar een koel glas van hetzelfde er bij dan. Afen toe komt er iemand langs met de vraag of we nog iets willen maar nee, we zijn helemaal tevreden. Intussen komt 'tout' Arnhem in zomerkledij langs flaneren, we zwaaien afen toe vanuit de schaduw naar een bekende. Echt een plek om te zien en gezien te worden, dit terras..

Moet ik het echt zeggen?

Ja we komen terug.. zeker als ze nog eens een andere spannende kaart maken..

JANS' **Velperbuitensngel 25** **6828CV Arnhem**

Reactie namens Jans' van Sherilyn Hundersmarck:

Wat fijn om te horen dat jullie een fijne ervaring hebben gehad bij JANS'! Naar aanleiding van het schrijven zou ik graag nog willen toevoegen dat wij vier tot vijfmaal per jaar de kaart aanpassen. Met ingang van 8 september aanstaande zullen wij dan ook weer een nieuwe menukaart presenteren. De gerechten zoals een broodje met kip- en makreelsalade zijn inmiddels de klassiekers van onze kaart en hier wordt veel naar gevraagd, dit maakt dat deze - samen met andere hardlopers / klassiekers - terug blijven komen in ons aanbod.

We rekenen af voor 2 personen: **34,85**

1x Kruidensalade **13,50**

1x Makreelboterham **8,75**

2x verse jus á **4,00**

2x groene ijsthee á **2,30**

De m-EETlat:

Wat beoordelen we op 12-08-2020

	Maximaal te halen:	Wat geven we:
Eerste indruk bij het binnenkomen, het interieur, lekker zitten, muziek. Zijn de stoelen oké? Zit je op elkaars lip?	20	15
Bijzonderheden, zoals vegetarisch, veganistisch en glutenvrij eten, thema's, specialiteit.	10	10
Prijs en kwaliteit moeten in verhouding zijn.	10	10
Service en bediening: een hele belangrijke! Voelen we ons welkom? Krijgen we niet te veel en niet te weinig aandacht? Moeten we lang wachten?	30	25
Kwaliteit en smaak van het gerecht en de presentatie op het bord. Hier gaat het natuurlijk om: is het lekker, ziet het er goed uit? Is er zorg en liefde in gestoken?	30	30
Eindscore!	100	90

Tekst en foto's: Lucille van Straten

De wereld in de wijk

In Spijkerkwartier en Spoorhoek wonen expats met allerlei nationaliteiten. In de komende drie edities gaat de wijkkrant in gesprek met een aantal van hen. Deze eerste keer sprak ik met Michal uit Polen. Michal is 32 jaar en woont ruim vijf jaar in het Spijkerkwartier. Het gesprek was in het Engels en is voor dit artikel vertaald naar het Nederlands.

Van Polen naar Nederland

We spreken af in het Musispark, want dat is dichtbij zijn huis. 'Niet omdat ik hier vaak kom. Ik kom er vooral vaak doorheen.' Michal kwam in december 2014 naar Nederland, omdat hij werk kreeg als acoustic engineer bij het bedrijf Microflown AVISA. Hij woonde eerst in de Steenstraat. Eind 2019 verhuisde hij naar de Parkstraat.

Volgens cijfers van de gemeente Arnhem wonen er in het Spijkerkwartier 44 mensen van Poolse afkomst. Of dat veel of weinig is, kan Michal niet zeggen. 'Ik heb nooit over het aantal nagedacht, dus heb ook geen verwachtingen. Ik heb zelf geen contact met andere Poolse mensen, maar als ik op straat loop hoor ik mensen wel eens Pools spreken. Dus ik weet dat ze er zijn.'

Verkamering

Michal woont in een verkamerd herenhuis. 'Als je alleen woont, waarom zou je dan veel geld betalen voor ruimte die je niet gebruikt?' Hij vindt niet dat verkamering ten koste gaat van de diversiteit in de wijk. 'In de Parkstraat zie ik dat in elk geval niet. Mijn huidige burens zijn studenten,

maar ook mensen van dertig of veertig. Mensen hebben verschillende redenen om verkamerd te wonen.' Michal heeft geen auto. Van een parkeerprobleem merkt hij dus weinig, maar de verkamering leidt wel tot een doolhof van fietsen. 'De fietsen geven meer problemen dan de auto's. Mensen dumpen ze overal op de stoep en soms kun je er nauwelijks langs. Voor mij is dat al vervelend, maar voor bijvoorbeeld ouders met een kinderwagen moet het zeker irritant zijn. Dat kan beter georganiseerd worden. Er zijn nu weinig parkeerplekken voor fietsen.'

De leefomgeving

'Er is veel groen in de wijk,' meent Michal. 'De binnentuinen, dit Musispark, park Thialf. Maar ik vind het wel zonde dat de bomen op het plein voor Velperpoort allemaal zijn weggehaald. Nu ligt daar alleen nog maar asfalt en beton.' Zoals veel wijkbewoners merkt hij dat er regelmatig afval wordt gedumpt rondom de containers. Maar op het gebied van afval heeft hij vooral ook behoefte aan meer mogelijkheden om te scheiden. 'Organisch afval zou ik graag kunnen scheiden. Nu moet ik mijn vuilniszak altijd halfleeg weggooien, omdat dat gft-afval snel gaat stinken. Als je dan per zak moet betalen, heb je snel het gevoel dat je te veel betaalt.'

De wijk

'Ik merk dat veel mensen elkaar kennen. Dat is mooi om te zien. Ik had nooit gedacht dat ik dat zou vinden, want ik ben gewend om in grote steden te leven waar mensen juist waarde hechten aan privacy en hun eigen ruimte.' En zijn favoriete plek in de wijk? 'Café Vrijdag. Een prettige plek met goede energie. Maar nu met de Corona zit ik vooral vaak met huisgenoten op de stoep voor ons huis.'

Tekst: Katja Krediet / Foto's: Rien Meijer

Rainbow Village

Geboren en getogen Arnhems meisje Emmi Smid bracht eind augustus 2020 haar nieuwste prentenboek 'Rainbow Village' uit. Dit kleurrijk geïllustreerde Engelstalige prentenboek viert samen met kinderen vanaf drie jaar het belang van diversiteit. Een mooi verhaal over een vreemdeling die een verdeeld dorp herenigt en de dorpingen doet inzien dat er kracht ligt in het omarmen van elkaars verschillen, en dat iedereen mag zijn wie ze zijn!

Achterin het boek is een begeleidende tekst te vinden voor volwassenen om samen met kinderen het gesprek aan te gaan over de waarde van diversiteit. Emmi Smid maakte 'Rainbow Village' in Studio Funny Farm, gelegen in een prachtig oud pandje in het Spijkerviertel, waar ook andere bekende kinderboekillustratoren en striptekenaars werken. Een hoopvol boek voor thuis of in het klaslokaal. Belangstelling? Bestel 'Rainbow Village' bij je lokale boekhandel! De Nederlandse versie zal later worden uitgebracht.

Voor meer informatie: www.emmismid.com

Tekst en beeld: Emmi Smid

De keuze van

Reinildis van Ditzhuyzen

Tekening: Winnie Sorgdrager (klasgenote, later minister van Justitie)

Al jaren gaan er twee Spijkerkranten naar een appartement aan de oude jachthaven in Zutphen. Eentje voor mijn ouders en één voor hun bovenbuurvrouw, Reinildis van Ditzhuyzen.

De begin zeventiger bruist van energie. Interviews met Ivo Niehe en Paul Witteman laten haar veelzijdigheid zien: historica, Oranje- en etiquette expert, schrijfster van zo'n achttien boeken. Haar familieverleden telde in de 18e eeuw illustere namen: Gerard van Swieten (o.a. minister van Onderwijs en lijfarts van de Keizerin van Oostenrijk), zijn zoon Godfried (o.a. beschermheer van Mozart, Handel en Haydn) en Baron van Münchhausen (Duits edelman bijgenaamd de Leugenbaron). Zelf heeft zij drie kinderen en woont deels in Wenen. Een paar weken terug werd zij onderscheiden vanwege haar verdiensten voor Oostenrijk. Haar opleiding begon op het gymnasium aan de Statenlaan toen zij op de Huygenslaan woonde. We zijn benieuwd wat deze school voor Reinildis betekende!

Start

We glimlachen in de deuropening. Begroeten van mensen blijft onwennig in deze tijden. In de 43e en nieuwste editie van haar etiquetteboek staat dat we nog niet weten hoe corona de etiquette gaat beïnvloeden. We tutoyeren elkaar, uiteraard mocht de senior in dit gezelschap het kiezen.

Met koffie en water installeren we ons op het balkon met een ruim en rustig uitzicht, een plek waar ze veel werkt.

Uit wat voor gezin kom je? 'Uit een heel leuk en druk gezin waar veel gelachen werd. We zijn sober opgevoed. Mijn ouders, beiden gymnasiasten, waren altijd bezig. Als ingenieur bij de AKU (voorloper van de AKZO) was mijn vader veel in het buitenland. Na de zorg voor de kinderen gaf mijn moeder jarenlang gymnasium-leerlingen bijles. Ik was de braafste van het gezin, dat is niet zo gebleven.' (lacht)

Wat had je met de wijk? 'Weinig, het was deels een achterbuurt en kinderen van daar zaten niet op onze school. Het summum van genot was in de pauze een roombroodje halen, als je daar geld voor had. Ik verdiende bij door voor schooltijd de Arnhemse Courant te bezorgen.

Oh ja, in de wijk volgde ik ook dansles bij Wensink. Dat hoorde zo op je vijftiende. Mijn ouders kozen met andere ouders een gelijk aantal jongens en meisjes uit hun kennissenkring die wekelijks les kregen. Dat heb ik voor mijn kinderen ook gedaan.'

Bloei

Wat zien we op de tekening? 'De Declamatieavond van de Arnhemse Gymnasiasten Bond waar ik, net op school, een gedicht van Annie Schmidt voordroeg en de eerste prijs won! De aula zat stampvol.' **Wat betekenen die woorden?** 'Het handelt over orde, regelmaat en de menselijke ziel. Ik lees niet meer dagelijks Oudgrieks. (lacht) Op school werd onze geest gescherpt. Ik zoog alle aangeboden kennis op. Het voelde als de beste school van Nederland!' **Wat voor meisje zien we?** 'Een dun, klein meisje met vlechtjes, ik leek wel acht. Ik was gekozen omdat ik het gedicht uit mijn hoofd kende. Geleerd bij een logopediste om mij langzamer te laten praten, daar heb ik nog steeds moeite mee.' (lacht) **Was je zenuwachtig?** 'Nee, ik had er vooral plezier in. Ik was een klein opdondertje en totaal geen "popi", die kregen alle jongens. Daar kon ik alleen van dromen. Ik maakte mij op een andere wijze waar door toneelspel, door voordrachten en door klassenvertegenwoordigster te zijn. Ik heb een foto waar ik op een feestje ben van een "popi". Zie je mij lachen. Maar zo voelde ik mij niet. De hele avond vroeg

mij niemand. Je ziet verder iedereen dansen.' **Ahh.** 'Ik had een heel leuk leven hoor met vriendinnen en ik was actief. Wel waren meisjes op school mij lichtjaren vooruit. Op mijn zestiende wilde ik de wijde wereld in, eerst als au-pair en later door te studeren in Wenen. Daar kwam ik los. Geweldig dat ik er nu weer woon, het voelt als thuiskomen.' **Wat maakt dat?** 'Door mijn studie en de cultuur. Ik zong in de Opera, ik danste de wals en ik reisde veel. Wenen is het centrum van het voormalige Habsburgse Rijk (tot 1918). Er ging een wereld voor mij open!'

Dankbaar

Wat wilde je als kind worden?

'Toneelspeelster, ik vond het enig op het toneel te staan. Maar mijn ouders gingen daar niet in mee. Maar goed ook, tot de top had ik niet behoord. Ach, door mijn lezingen sta ik nu ook op het podium. Ik vertel graag.'

Je bent geschiedenis gaan studeren, vanwaar die keuze? 'Dat kwam door mijn geschiedenisleraar, doctor Bonger. Een geweldige, geleerde man die je begeisterte. Het gymnasium en vooral hij hebben mijn leven in een beslissende richting gestuurd en daardoor heb ik een enig leven. Een paar jaar geleden schreef ik hem hoe dankbaar ik hem ben. Hij waardeerde dat zeer. Drie weken later overleed hij. We zouden vaker mensen

moeten laten weten wat ze voor ons betekenen!'

Hoe kies je de onderwerpen waar je over schrijft? 'Dingen komen op mij af, als ik het leuk vind doe ik het. De familie Enschedé (drukker Nederlandse bankbiljetten) vroeg mij over haar Weense tak te schrijven. Een uitgever benaderde mij over het koningshuis, qua etiquette idem dito. En voor je het weet ben je de expert. Mijn eerste boekje "HELP" ontstond op het gymnasium. Ons Engelse idioomboek was hopeloos. Met een vriendin maakte ik een lijst met woorden en vervoegingen. De vader van een klasgenote liet het drukken. Er zijn in totaal drie edities uitgebracht. Nu doe ik echt iets uit mijzelf: een biografie over Godfried van Swieten. Mijn vader riep altijd: "Over hem moet een boek komen".'

Na het interview praten we nog even verder over onder andere daten anno 2020 en over Duits-Nederlandse betrekkingen. Binnenkort staat een Duitse omroep voor een interview op de stoep. Als ik Reinildis bedank voor het interview volgt er nog een rondleiding door haar huis met meer boeiende verhalen.

www.reinildis.nl

Tekst: Foeke Galema

Foto: van het tv-programma Blauw Bloed

Praktijk in de wijk

INTERVIEW

In deze serie waren we dit keer in geanimeerd gesprek met **Dave Clifford** van **Clifford training coaching**. Sinds 2007 gevestigd in het bedrijvenverzamelgebouw 'EusebiusStaete'.

Dave Clifford

Eigen stijl en eigen kracht

Na een studie HEAO en bedrijfskunde en diverse banen in het bedrijfsleven was Dave 18 jaar geleden - toen hij 30 jaar oud was - bijna voor een goede baan verhuisd naar London. Vanwege de liefde bleef hij in Nederland en startte vervolgens in 2004 zijn eigen bedrijf: 'Het is mijn passie om door middel van verschillende technieken, mensen te ontwikkelen, transformeren en te laten groeien. Mijn bureau wordt al jaren met succes ingehuurd door (inter)nationale bedrijven zoals Teijin Aramid, Akzo, DSM, ING, Jumbo en Arval. Als executive coach word ik ingezet voor coaching van managers en ondernemers maar ook als trainer op het gebied van leiderschap, teamontwikkeling, loopbaan en stressreductie. Het is prachtig om te zien hoe mensen boven zichzelf uit kunnen stijgen door een andere mindset. Veel mensen hebben negatieve gedachten over zichzelf en houden dat zelf in stand,

een vorm van zelsabotage eigenlijk. In ons jargon werken wij eraan "mensen weer in hun kracht zetten". Ik heb net zoals andere trainers/coaches hierin een eigen stijl ontwikkeld.'

Transformeren

'Ik had de keuze om psychologie te gaan studeren maar ben mijzelf toch gaan scholen in de methodiek NLP (Neuro Linguistisch Programmeren). De methodiek NLP komt voort uit het bestuderen van mensen met uitzonderlijke kwaliteiten. Voor het eerst in de geschiedenis, in de jaren '70, werd er heel praktisch gekeken naar welke gedachtepatronen, emoties en gedrag naar succes leidden en welke juist niet. Er werd onderzocht welke onbewuste strategieën ons motiveren, onze creativiteit stimuleren en ons in mogelijkheden laten denken en welke ons remmen of tegenhouden.

Dave: 'Sinds 2006 heb ik mijn "NLP master" afgerond en combineer ik dit met "Sociaal Panorama" en "Voice Dialogue" technieken. Juist het combineren en op maat inzetten van deze technieken is mijn kracht en succes gebleken. Ik kan snel en effectief belemmeringen en blokkades bij mensen opzoeken en transformeren naar concrete oplossingen.'

Dave is een enthousiast en beeldend spreker die zijn betoog illustreert met verschillende praktijkvoorbeelden én hij is een goede luisteraar. We raken makkelijk met elkaar in gesprek over diverse onderwerpen. Dave: 'In het huidige ondernemingsklimaat is er veel vraag naar stressreductie, het ontwikkelen van zelfvertrouwen en balans in werk privé.'

Spijkerkwartier

'Ik heb zelf jarenlang in het Spijkerkwartier gewoond en mijn vrouw heeft ook al 20 jaar een bedrijf in deze wijk. Het heeft een bepaalde sfeer en energie waar ik mij bij op mijn gemak voel. Ik zit al jaren met mijn kantoor in dit gebouw en ik vind het positief dat zoveel bedrijven zich hier hebben gevestigd. Midden in de stad een heerlijk rustpunt voor mijn cliënten, ideaal!'

Engels

'Mijn roots liggen in Hongarije en Engeland, mijn oma komt uit Boedapest en mijn opa uit Engeland, vandaar mijn Engelse naam Clifford. Het grote voordeel is dat ik tweetalig ben: voor internationale bedrijven train en coach ik daarom ook in het Engels.

Mijn missie is: "Empowering people & organizations!"

Meer informatie:

[linkedin.com/in/cliffordtraining](https://www.linkedin.com/in/cliffordtraining)

Tekst: Trudi Hendriks / Foto: Dave Richard Lentjes

Werken aan coole projecten

Het Maak-Lab heeft in de zomer niet stilgezeten! Onze jongeren hebben het schoolplein van basisschool de Boomhut gemaakt tot het groenste en meest uitdagende speelplein van Arnhem! Samen met spijkerbuurtgenoot Willem Jakobs van Stadsgras hebben ze een plek ontworpen en vanuit onze werkplaats aan de Spijkerstraat gebouwd. De laatste onderdelen zoals deze uil voor de ingang van de echte boomhut zijn deze zomer gezaagd, geschaafd, geschuurd en gelakt. Vrijdag 28 augustus is het plein onthuld voor honderden gillend enthousiaste kinderen.

Meedoen?

Ben je tussen de 8 en 18 jaar en wil jij ook aan gave projecten werken door lekker je handen uit je mouwen steken? Of heb je toffe ideeën maar weet je niet goed hoe je ze uit wilt voeren? Neem even contact op: stuur een appje naar 06 39 42 25 24. Tot gauw!

Tekst en foto: Maak-Lab

OP KAMERS MIJN VADER KOCHT GELIJK AANDELEN VAN DE PIZZATENT OP DE HOEK

Loesje

Postbus 1045
6801 BA Arnhem
www.loesje.nl

Loesje wil verhuizen

Loesje, bekend van de posters met kritische of humoristische leuzen, is op zoek naar een nieuw stekje. De huidige locatie is te klein om de groeiende stichting te kunnen huisvesten. Hun hoofdkantoor is sinds 2010 gevestigd aan de Hommelstraat in Spoorhoek, maar per 1 november 2020 wil de stichting vertrekken.

De stichting geeft aan dat ze graag in Arnhem wil blijven: 'Loesje is geboren in Arnhem en haar hoofdkwartier heeft hier altijd gezeten. Ze is een echt Arhems meisje en wil dan ook graag in (de omgeving van) Arnhem blijven. Ideeën voor een boerderij, atelier, woonboot, creatief café, monumentaal pand, leegstaande ruimtes in een poppodium, of tuinhuisje in je ouders tuin, alle tips zijn welkom!'

Op de nieuwe locatie is ruimte voor een winkel niet nodig: Loesje gaat volledig over op online verkoop via de webshop. Wel heeft Loesje de volgende wensen voor hun nieuwe thuis:

- minimaal 150m², voldoende ruimte voor de webshop (voorraad, inpak- en verzendwerk);
- een keuken en twee toiletten;
- bereikbaar met het OV;
- voldoende daglicht voor de planten en de creativiteit;
- met meerdere ruimtes, of op te delen in meerdere ruimtes;
- voor langere tijd beschikbaar.

Heeft u de gouden tip? Laat het weten via Loesje@loesje.nl. (acquisitie wordt niet op prijs gesteld)

Tekst en beeld: via Loesje

Spijker

Na elf mooie edities stopt de wijkkrant met dit kunstproject. Het wordt na drie jaar weer eens tijd voor iets anders.

Drie jaar lang werd in elke wijkkrant door een van de vele kunstenaars die wonen en werken in onze wijk een kunstwerk aangeboden aan de lezers. Vaak had het werk betrekking op de wijk, soms werd het speciaal voor de Spijkercollectie gemaakt. De paginagrote afdruk in kleur kon je uit de krant knippen of een origineel uit de beperkte oplage bestellen bij de kunstenaar voor een 'spijkerprijs'. Het idee voor de Spijkercollectie kwam van Kassiël Gerrits - die ook de eerste editie op zich nam - toen de krant drie jaar geleden van zwartwit overging in kleur. Nu, drie jaar later, kijkt hij met plezier en trots naar de collectie: Amsterdam heeft vaak de naam, maar kijk eens wat er in Arnhem gebeurt! Het was voor de redactie een enorm plezier om te merken hoeveel kunstenaars er in de wijk actief zijn (wisten we eigenlijk al...), hoe veelzijdig ze zijn en hoe graag ze willen meewerken. Inmiddels is er een indrukwekkende (maar tijdelijke) verzameling van de originelen mét de desbetreffende wijkkrantartikelen te bewonderen in de Parkzaal in de Lommerd. Alléén in de Lommerd en tijdelijk? Nee, één wijkbewoner heeft de volledige collectie in de loop der jaren aangeschaft en geniet nu dagelijks van een van de mooiste kunstmuren van de wijk! Zo ongeveer na nummer vier ontdekte de redactie dat een zekere Joop steeds bij de kopers zat. En dat bleef zo....

Afgelopen zomer bezocht ik Joop Reitsma in zijn huis in de Rietgrachtstraat. Inderdaad een zeer fraaie muur! Joop leek eigenlijk wel wat opgelucht dat het einde van de Spijkercollectie in zicht komt, want de muur is ongeveer 'vol'.

Drie jaar geleden kwam de collectie voor hem als geroepen. Hij was net in het huis komen wonen, er viel nogal wat te verbouwen en de -nu- prachtige tuin was een bende. Naar eigen zeggen heeft Joop niet heel veel verstand van kunst, maar er wel belangstelling voor. Ikea moest er niet aan de muur komen! Al snel besloot hij de hele collectie aan te schaffen, nog niet wetende hoe groot die zou worden. Niet alleen het dagelijks genieten van de kunstwerken is een genot, maar het bezoek elke drie maanden aan een kunstenaar-in-atelier met de bijbehorende gesprekken was echt iets om naar uit te kijken.

Maar.....aan alle mooie dingen komt een einde: Joop heeft zijn muur, een flink aantal wijkbewoners heeft één of meerdere werken in huis, een ons onbekend aantal mensen heeft een collectie gemaakt van de afdrukken in de krant. De collectie in de Lommerd blijft nog dit jaar hangen en elk werk gaat daarna terug naar de maker.

Het was ons een groot genoegen!

Tekst: José Botman / Foto: Rien Meijer

ollectie

Heb je zonnepanelen op je dak?

Hoe mooi zou het zijn als alle stroom die wordt opgewekt in het Spijkerkwartier, ook weer door buurtbewoners wordt gebruikt?

Hoe werkt het systeem?

- a Zonnepanelen op het dak zetten zonlicht om in stroom
- b Omvormer zet de gelijkstroom van de zonnepanelen om in bruikbare wisselstroom
- c Voor apparaten is er geen verschil tussen zonnestroom en netstroom
- d Zonnestroom die over is gaat via de meterkast het net in. Als de zon niet genoeg schijnt, wordt het verschil aangevuld met netstroom. U zit dus nooit zonder stroom.

Dit kan! Binnen het Spijkerkwartier wordt een app ontwikkeld die het mogelijk maakt om inzicht te krijgen in de hoeveelheid stroom die je opwekt, verbruikt en teruglevert aan het net. Het doel is om alle meters in de wijk digitaal te verbinden waardoor overschotten aan elkaar worden geleverd.

Heb je zonnepanelen?

Dan zou je ons kunnen helpen. Om de app goed te laten communiceren met elke omvormer, zoeken we merken en types omvormers die in de wijk worden gebruikt. Daarna kunnen we in de wijk een proef doen, met een wijkstroom-concept, waarvoor we later deelnemers zullen zoeken. Ook als je al gebruik maakt van een monitoringsservice via een app, vernemen wij dat graag.

Help ons door het merk en het type omvormer, en extra informatie indien beschikbaar, te sturen aan info@spijkerenergie.nl met vermelding 'GPX'. Hoe meer details, hoe beter we kunnen aansluiten.

Bedankt alvast voor je bijdrage!
Team Spijkerenergie & GPX

Tekst: Spijkerenergie en GPX
Afbeelding: via Nuzon

Spijkerenergie
voor de buurt, door de buurt

Herenboeren bij DaZo

Een Herenboerderij is een kleinschalige coöperatieve boerderij, die wordt onderhouden door 200 huishoudens. Een groep enthousiaste Arnhemmers wil onderzoeken of het haalbaar is om ergens in de groene rand van Arnhem-Noord te komen tot een Herenboerderij.

Wat is een Herenboerderij?

Een Herenboerderij is een duurzaam opererend, kleinschalig bedrijf. Het is ongeveer 20 hectare groot en brengt voedsel voort voor haar leden; de Herenboeren. De leden wonen in de directe omgeving van de boerderij. Het idee achter het Herenboeren concept is dat leden niet alleen maar 'afnemers' van producten zijn, ze zijn economisch eigenaar. Ze zijn verbonden met de locatie. De boerderij stimuleert verbinding. Leden zorgen voor het draaien van de coöperatie en de boerderij. Dat doen ze ook door het ontplooiën van activiteiten als excursies, tentoonstellingen, workshops of het organiseren van activiteiten voor en met kinderen, zoals een kinderfeestje of natuuractiviteit.

Informatiebijeenkomst DaZo

Om van de grond te komen is het belangrijk dat er voldoende geïnteresseerden zijn die op termijn ook bereid zijn om per huishouden een eenmalige investering te doen. Daarom worden verschillende bijeenkomsten in Arnhem georganiseerd. Op donderdag 15 oktober om 19.00 is er een bijeenkomst in DaZo, Spijkerstraat 125. Hier worden geïnteresseerden verder geïnformeerd. In verband met corona is het verplicht u aan te melden. Dit kan door een mail te sturen aan herenboerenarnhemnoord@outlook.com

www.herenboeren.nl

Tekst: via Herenboeren Arnhem

Saya Kleinlooh is 10 jaar en woont met haar vader Matthijs, moeder Annie, zus Eefje, broertjes Joppe en Tijn en labrador Ayla sinds 4 jaar in de nieuwbouwhuizen aan de Dullertstraat.

Thuis

'Hiervoor woonden we in Utrecht maar daar was het heel druk. Aan de buitenkant vind ik dit huis niet zo mooi maar van binnen wel! Wij hebben een kelder met bioscoop, lekkere slaapbank, trampoline, klimrek en glijbaan!'

De naam Saya heeft moeder Annie meegenomen van een van haar reizen. 'Mijn naam betekent "ik ben" maar ook "schaduw" dus best wel bijzonder, ik ken niemand die ook zo heet.'

Haar verjaardag viert Saya samen met de koning: 'Aan de ene kant bijzonder want dan ben je altijd vrij en iedereen feest, en aan de andere kant irritant omdat ik mijn verjaardag daarom ook weer op een andere dag moet vieren. Dit jaar ben ik vanwege corona in mijn aap-onesie in de bakfiets langs vrienden gefietst en heb ik tompoesjes en soesjes getrakteerd, dat was echt heel erg leuk.

Ik ben geen meisje-meisje, ik heb geen idee hoe je zou moeten bewegen in een jurk ofzo?! Ik draag meestal een broek en een shirt.'

Thuis leren vanwege corona was best nog moeilijk zegt Saya: 'Ik kan goed zelfstandig werken maar de broertjes zijn drukke jongetjes en zij hebben nog geen schoolwerk. Ik vond het ook gek dat ik zo

lang niet naar school ging en dat ik school zo erg ging missen.' Saya gaat ook naar basisschool de Sterrenkring in deze wijk.

De bergen van Thialf

'We kunnen wel afspreken in de bergen' zei Saya. Ik had geen idee waar dat zou moeten zijn maar al snel bleek dat playground Thialf, waar zij naast wonen, ook bergen heeft... 'Ja dat noemen we de bergen, daar spelen we vaak. We hebben ook een tuinladder waarmee we over onze tuinmuur op Thialf komen, het lijkt me zó irritant om steeds om te moeten lopen. Wij spelen eigenlijk altijd op Thialf, soms ga ik samen met mijn beste vriendin Indy die twee huizen verderop woont op het muurtje ontbijten. Mijn hobby is eigenlijk praten dus dan kunnen we ook lekker kletsen. In deze wijk wonen vind ik heel leuk: er wonen veel kinderen. Ik denk dat ik iedereen wel ken, je kunt met de fiets naar school en heel leuk spelen.'

Wens

'Ik vind het heel jammer dat ik één opa en één oma nooit heb gekend. Ik heb gehoord dat het hele lieve mensen waren en het is heel jammer dat ik er nooit leuke dingen mee heb kunnen doen, dus ik zou wensen dat dat nog een keer kan.

En ik wens mensen heel veel geluk en dat ze geen dingen gaan doen in hun leven waar ze later spijt van gaan krijgen. Zoals bijvoorbeeld drank en drugs gebruiken omdat dat heel slecht is voor je.'

Tekst: Trudi Hendriks

Foto: Rien Meijer

Ook een (buurt)kind dat een bijzonder hobby heeft en iets te vertellen heeft over zichzelf, de wijk of iets anders? Neem contact op via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com. Wij komen graag een keer met hem of haar praten en maken een mooie foto.

Spijkerbikes

Weesfietsen staan soms hinderlijk in de weg. Ze blokkeren de stoep of verbruiken ruimte in de fietsenstallingen. Verroest en overgroeid, met kromme wielen en platte banden. De organisatie 'Spijkerbikes' wil deze fietsen een tweede leven geven in het Spijkerviertel.

Circulaire economie

Uit een Utrechts onderzoek in 2012 bleek dat daar 40% van de weesfietsen werd achtergelaten, omdat de eigenaar al een nieuwe fiets had gekocht. In 10% van de gevallen gaven respondenten zelfs aan dat ze hun fiets hadden achtergelaten, omdat

hij gewoon te ver weg stond. Weesfietsen zijn een typisch bijproduct van een lineaire economie: een economie waarin een product wordt gemaakt, gebruikt en (meestal snel) weer afgedankt. Dat gaat steeds sneller en gemakzuchtiger, ook met fietsen.

Natuurlijk leven we niet in een volledig lineaire economie. We recyclen plastic afval, kopen tweedehands boeken of doneren schoenen aan het Rode Kruis. Met andere woorden: onze economie is deels circulair. Deze circulariteit wil Spijkerbikes gaan stimuleren in het Spijkerviertel.

Weesfietsen ruimen

Het project is nog in een verkennende fase en vindt onderdak bij Dazo. Daar, in een werkplaats achterin, staan zo'n veertig fietsen. Een deel ervan is langsgebracht door buurtbewoners. Een ander deel bestaat uit weesfietsen die door de gemeente zijn geruimd en via een omweg bij Spijkerbikes terecht kwamen.

Rob van Sprang (51 jaar) is de coördinator van Spijkerbikes. Hij was ook de aanjager van het ruimen van de weesfietsen. 'Ik ben met BOA's de wijk in gegaan, heb aangewezen waar weesfietsen stonden. En Stichting 2Switch heeft geholpen om de

fietsen uit het straatbeeld te halen. In de Steenstraat is opgehaald, de Spijkerstraat, de Spijkerlaan... We hebben meer dan tweehonderd fietsen uit die straten gehaald.'

'Je kunt natuurlijk niet zomaar fietsen van de straat halen. Er worden eerst koordjes om de wielen gedaan. Als de fiets na vier weken niet is gebruikt, komt er een label aan. Dat blijft nog een paar weken hangen. Dan wordt de fiets opgehaald door 2Switch.' Volgens regelgeving moet de fiets vervolgens nog een tijdje in het fietsdepot staan, zodat eventuele eigenaar hem alsnog kan ophalen. Als na al die stappen nog steeds niemand de fiets heeft geclaimd, is hij officieel 'verweesd' en kan de fiets naar 'het weeshuis'; de werkplaats van Spijkerbikes. De fiets wordt daar verspijkerd.

Verspijkeren

'Verspijkeren' houdt in dat de fiets een nieuwe identiteit krijgt. De fiets wordt door de fietsmakers van Spijkerbikes gerepareerd, maar krijgt mogelijk ook een ander design zodat de fietsen straks makkelijk te herkennen zijn. Daar is Rob nog mee aan het experimenteren. 'We hebben geprobeerd om te schuren, te spuiten, om er leer overheen te spannen. Dat was het allemaal niet. We kijken nu naar de mogelijkheid om fietsen te wrappen.' De fiets kan daarna verkocht of verhuurd worden.

Rob wil dat een weesfiets op die manier weer gaat horen bij de spiijkeridentiteit. 'De fiets is afgedankt. Ik wil hem laten thuiskomen bij iemand die weer van die fiets gaat houden. Op het moment dat

Een mogelijk ontwerp voor een Spijkerbike

mensen geraakt worden door het verhaal van de fiets, dan hoort de fiets weer bij de identiteit van de wijk. Zodat we straks kunnen zeggen: meer circulair.' Waarom is het voor hem zo belangrijk dat de fiets er echt anders uit gaat zien? 'Je wilt het verhaal vertellen van de circulaire economie. Het mag zichtbaar zijn dat de fiets een nieuw leven heeft gekregen en daar mag best iets moois van gemaakt worden.'

De buurt betrekken

Spijkerbikes is open op maandagen tussen tien en vier. Hoewel mensen zeker al welkom zijn om fietsen te brengen of kopen, is het project ook nog in een verkennende fase. Of de openingstijden verruimd worden is afhankelijk van het succes van het project in de wijk: gaan buurtbewoners langskomen om hun oude

fiets te brengen of een fiets te kopen of huren? Mensen zijn ook welkom om hun kapotte fiets zelf te repareren, benadrukt Rob. 'Mensen in het Spijkerkwartier hebben niet altijd veel ruimte en soms moet je gereedschap hebben, dus dat stellen wij beschikbaar. We hopen dat mensen hier komen om hun fiets te repareren, eventueel onder begeleiding van onze fietsmakers.' Ook voor de uitvoering is hulp uit de buurt welkom. Niet alleen in de werkplaats, maar ook in de organisatie. Rob is betrokken bij de opzet van het project, maar straks niet bij de uitvoering. 'Mijn rol eindigt als we alles hebben uitgetest, als alle creativiteit is geland in één idee dat werkt. Als dat eenmaal vast staat, wil je kilometers gaan maken, maar ik ben niet degene die het bedrijf gaat runnen. We zoeken dus iemand die het project wil organiseren. Ik wil graag dat mensen uit het Spijkerkwartier dat gaan oppakken. Ik hoop dat het echt iets wordt van de wijk.' Steeds meer gemeenten hebben een beleid om hun weesfietsenprobleem aan te pakken. Hergebruik is daar vaak een belangrijk onderdeel van. Maar een initiatief zoals Spijkerbikes, waarbij de fietsen in hun eigen wijk worden opgeknapt en opnieuw verkocht of verhuurd, is nog uniek. Of het initiatief ook een succesformule wordt, moet de komende tijd gaan blijken: hoeveel buurtbewoners rijden straks rond op een spiijkerbike? Ondertussen hangen weer aan enkele nieuwe fietsen in de wijk witte labels van de gemeente: 'Dit is een weesfiets'. Over een paar weken zullen deze fietsen wel verdwenen zijn.

www.spijkerbikes.nl

Tekst: Katja Krediet

Foto's: Rien Meijer

Een leven als vrijwilliger..

Het gaat toch anders dan anders, een lintje ontvangen in tijden van corona. Onder normale omstandigheden had de burgemeester het kleinood aan Jan Trooster overhandigd op Koningsdag. Vanwege de veiligheidsvoorschriften was dat echter niet mogelijk. Enkele weken later werd tijdens een bescheiden bijeenkomst in het stadhuis het lintje alsnog door zijn vrouw Mieke opgespeld na een persoonlijk woord van de burgemeester.

Jan is benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Een hele eer: zo'n lintje krijg je vanwege langdurige inspanningen als vrijwilliger. Mieke maakte zich er sterk voor, samen met mensen waarmee Jan heeft samengewerkt. Had hij het aan zien komen? 'Nee, aanvankelijk niet. Maar toen ik op Koningsdag een ommetje wilde maken en Mieke mij tegenhield, ging mij wel iets dagen. Even later werd ik gebeld door de burgemeester. Ik ben oprecht blij dat ik als vrijwilliger een serieuze rol heb mogen spelen bij verschillende instanties en stichtingen, en dat ik het geluk had met hele goede mensen te mogen samenwerken.'

Perentijd

De peren hangen er goed bij dit jaar. In de tuin van Jan en Mieke aan de Kastanjelaan buigen de takken bijna door onder het gewicht van de vele stevige vruchten. De tuin biedt ruim uitzicht op de omringende woningen en het groen. In '74 kwam Jan als net afgestudeerd sociaal medewerker in Arnhem terecht bij de Stichting Bijstand Buitenlandse Werknemers. Er woonden toen veel alleenstaande 'gastarbeiders' in pensions in de wijk en het kantoor van de stichting stond ook in het Spijkerkwartier. In de jaren negentig, in de roerige tijden van de drugs- en prostitutieoverlast, was Jan er wijkmanager.

Turkse woorden in een opschrijfboek

'Ik volgde de Sociale Academie in Hengelo en kwam daar in aanraking met de Turkse gemeenschap en begon een woordje Turks te spreken. Ik kon een baan in Arnhem krijgen maar ging eerst drie maanden naar Turkije om de taal beter onder de knie te krijgen. Daar woonde ik in een klein dorpje waar ik met een opschrijfboekje volledig op het Turks was aangewezen. Terug in Arnhem bestonden mijn werkzaamheden uit praktische hulpverlening; huisvesting, ontslag, kinderbijslag, etc. In die tijd heb ik honderden gezinnen aan een woning geholpen.' Het werk bleek meer dan een fulltimebaan. 'Het werk ontwikkelde zich. Ik hield me bezig met thema's als onderwijs, scholing en arbeid, tweede generatie problematiek, zelforganisaties en samenleven in buurten en wijken.' Het bleef niet onopgemerkt: Saban Tezel schreef een boek over het leven van de eerste generatie Turken in Arnhem. Hij wijdde een heel hoofdstuk aan Jan.

Openluchtbad

Onderdeel van zijn vele vrijwilligerswerk was het voorzitterschap van de Stichting Openluchtwembad Klarenbeek. 'Na dreigende sluiting van het bad en de massale acties van het publiek werd het zwembad herbouwd en kwam het in

handen van een stichting. Op dat moment kwam er een eind aan mijn lidmaatschap van de gemeenteraad. Mij werd gevraagd een nieuw bestuur op te zetten en ik was gedurende 9 jaar voorzitter. Het was nog een hele klus want de bouw was deels met de Franse slag gedaan. Zo hebben we bijna alle tegels moeten vervangen. Gelukkig vonden we een deskundig beheerdersechtpaar en kwam het publiek massaal waardoor het bad ook financieel weer gezond werd.'

Parkeren in de wijk

Waar Jan ook echt trots op is, is het Parkeerplan, dat na flink wat jaren vol inspanning in 2018 door de Werkgroep

Verkeer Spijkerkwartier succesvol werd geïntegreerd. 'Dit plan wijkt af van regimes in andere Arnhemse wijken, en is een groot succes. Aan het parkeren van binnenstad-bezoekers werd een halt toegeroepen omdat alle parkeerplaatsen betaald parkeren werden. Alle autobezitters in de wijk kunnen een vergunning aanvragen. We hebben extra parkeerplaatsen gehuurd in parkeergarages en de handhaving is stevig opgevoerd. Elk huishouden kan een bezoekerspas kopen. Met de gemeente werd afgesproken dat de meeropbrengsten terugvloeien naar de wijk. Met dat geld dragen we bij aan het verbeteren van de leefbaarheid, zoals het aanleggen van meer

groen.' De Werkgroep zit ondertussen niet stil. Momenteel onderzoeken ze onder andere de mogelijkheden van elektrische deelauto's.

Stadsblokkenwerf

Na zijn pensioen was Jan een van de oprichters van de Stadsblokkenwerf, en de 5 jaar daarna voorzitter van de stichting. Er wordt nu hard gewerkt aan het ontwikkelen van een museale scheepswerf en dat allemaal door zo'n 70 vrijwilligers en stagiairs, zonder structurele subsidie. 'De schepen, het water, de historie, dat vind ik allemaal erg mooi. Maar dat zoveel mensen daar veel plezier aan beleven, en dat ook

jonge mensen die daar werken en actief zijn weer een kans krijgen om een vak te leren, dát is het allermooiste.'

Twee lintjes

Omdat het lintje door de coronatijd op Koningsdag nog niet kon worden uitgereikt, waren Jan's kleinkinderen op het lumineuze idee gekomen alvast zelf maar een lintje voor hem te maken, wel wat groter en kleurrijker dan het origineel. En dat kleurrijke lintje past hem ook uitstekend.

Tekst: Maaïke Raduzzi

Foto: Rien Meijer

Column van Neeltje

Nu ik een hondje Billie heb, moet ik natuurlijk ook veel wandelen. Dat is heel gezellig. Ik ga vaak naar park Thialf. Daar kunnen de honden lekker rennen, met elkaar spelen of zwemmen. Altijd gezellig als je honden en hun baasjes vaak tegenkomt. Billie en ik hebben zo al veel nieuwe mensen in de wijk leren kennen.

Als er voor Billie geen hondjes zijn om mee te spelen, ga ik met haar spelen. Met de frisbee gooien en Billie rent mee, of ik ga haar trainen. Dan leer ik haar commando's. Ze kan al: zit, lig, spin, hoog en laag. Apport lukt nog niet zo goed. Als ze iets terug brengt wil ze het niet loslaten. Billie houdt ook veel van klimmen en springen over obstakels. We gaan altijd over het muurtje lopen dat op de hoek van de Emmastraat zit. Het zou leuk zijn als er misschien wat obstakels geplaatst kunnen worden, zoals: hordes, slaloms, trapjes en een wipwap (voor honden natuurlijk). Dan kan ik nog meer met haar trainen. Een watertap voor dorstige baasjes en honden zou ook fijn zijn. Ik hoop dat er dan veel getraind gaat worden met de hondjes. Billie vindt het heel leuk om te trainen en ik heb haar geleerd om op een bel te drukken en door een hoepel heen te springen.

Ook minder leuk nieuws: Spookje (mijn hamster en mederedacteur van mijn column) is helaas overleden op bijna tweejarige leeftijd (twee jaar is oud voor een hamster). Ze is begraven in de tuin bij een mooi beschilderde steen. Billie heeft geholpen met het graafwerk.

Dag Spijkerkwartierkrant,

Ik ben Lied Scheffer, 15 jaar oud en ik woon sinds mijn 1e in deze fijne wijk met mijn ouders en mijn oudere zus. Ik zit in de derde klas van de havo op het Tomas a Kempis college. Ik heb een droom en het leek me leuk om daarover in deze wijkkrant te vertellen. Ik wil namelijk ooit naar de toneelschool. Dat is best moeilijk en daarvoor moet je jezelf echt wel goed leren kennen. Dat gebeurt eigenlijk niet zo heel erg op school. En al helemaal nu niet.

Maar vorig jaar leerde ik School at Sea kennen. Dat is een heel tof schoolproject waarin je een half jaar met een driemast gaat zeilen naar de andere kant van de Atlantische Ocean, terwijl je ondertussen gewoon zelfstandig werkt aan school. Maar je leert ook heel veel andere dingen en Spaans en zeilen. Onderweg leg je overal aan en leer je de plaatselijke bevolking kennen. Maar je leert ook heel veel andere belangrijke eigenschappen, zoals zelfstandigheid, leiderschap, samenwerken en nog veel meer. Ik denk wel dat je een half jaar aan boord jezelf echt heel goed leert kennen, en doorzetten enzo. En dat is nu juist wat ik echt wil leren, dus ik wil heel graag mee.

De selectie was heel streng, maar het is me gelukt. Ik sta op de definitieve lijst om mee te mogen. Om mee te kunnen moet je 23.000,- ophalen, waarvan je zelf minimaal 2/3de moet crowdfunderen. Je moet echt zelf de moeite doen, anders ben je ook niet te genieten aan boord natuurlijk! Ik heb daarvoor een soort toneelstuk geschreven en die wil ik overal in huiskamers gaan opvoeren.

Het heet Tij en ik speel het mét het publiek. Eigenlijk is het een soort tupperware toneelfestje in huiskamers en dat mensen dan achteraf bepalen wat een kaartje ze waard was. Ik oefende samen met een student van de toneelschool van Artez. Het ging heel erg goed, ik mocht zelfs op een Bevrijdingsfestival spelen en ook in een theater in Rotterdam. En toen kwam corona en mocht optreden niet meer... ook de reis werd gecancelled maar wel naar volgend jaar verschoven. Gelukkig heb ik ook wat andere dingen bedacht: ik maak oogtekeningen. Mensen sturen me een foto van hun oog, of dat van hun kinderen, en die teken ik dan na. Ik heb zelfs al een oog van een heel lief hondje getekend! Hoe dit alles werkt kun je lezen op mijn site: www.lied.nu! De moeite waard om even te gaan kijken. Maar ook door mijn verhaal te delen help je mij enorm! Op mijn **Instagram** kun je m'n werk in de gaten houden. Help je mee? Hopelijk kan ik binnenkort weer in huiskamers gaan spelen! Als je wil dat ik in jouw huiskamer kom optreden voor jou en je

vrienden dan kan je me mailen: steun@lied.nu

Ik hoop namelijk nog steeds dat het lukt met de hele funding en dat ik volgend jaar mee kan aan boord.

Groetjes

Lied Scheffer

Foto's: Alain Baars

GRATIS BIJLAGE BIJ DE WIJKKRANT | SEPTEMBER 2020 | ONREGELMATIG VERSCHIJNEND | GA VOOR MEER INFORMATIE, FOTO'S, FILMPJES NAAR WWW.VRIJSTAATTHIALF.NL

VRIJSTAAT THIALE COURANT

IN VRIJSTAAT THIALF IS HET ELKE DAG FEEST VOOR IEDEREEN! | BEZOEK ALLEN DE VRIJSTAAT: GRATIS EN VOOR NIETS! | REACTIES: POST@VRIJSTAATTHIALF.NL

* Een reactie op Facebook naam bij de redactie bekend

Na een lange periode van stil achter de geraniums konden we weer op een veilige manier feestvieren. Op de rolschaatsen of andere wielotjes werd er op vrijdag 4 september gezwierd over het sportveld.

Voortgestuwd door een pompende discobeat, in rondjes om de lichttoren. De mooiste kleertjes aan. Af en toe hangend over het hek. Maar steeds op een veilige afstand van elkaar. Het kon weer! In lange tijd

hebben we niet zoveel blij gezichten bij elkaar gezien.

Dankzij het initiatief van Mattijs Kleinlooh en Sportbedrijf Arnhem, ondersteund door sponsors en samen met veel vrijwilligers

konden we dit voor het tweede jaar doen. Meer dan 300 deelnemers over de hele dag. Dit zou zo maar eens een nieuwe traditie kunnen gaan worden. Elke maand, zeg je? Nou, eerst maar eens elk jaar.

Bedankt sponsors: Albert Heijn, Boels rental, Kuiper Makelaardij, Petit Spa, Doornroos Imaginiers, BSO Thialf, Love Impact, Brasserie Thialf en natuurlijk wijzelf :-)

Lekker laat opblijven

Dat gaat als een trein

Bian, the coolest DJ

Decoratief valkussen :-)

Make-over heuvels

(Nagekomen bericht) In de zomer zijn de buizen in de heuvels door kinderen versierd met nieuwe graffiti! Gaaf!

Er was een schietpartij in de Steenstraat, afgelopen augustus. De berichten zag ik kort na het voorval voorbij rollen op facebook. Het slachtoffer, viel te lezen, kon zelf naar het ziekenhuis rijden. Gelukkig.

Vlak daarvoor stapte ik net ergens in de Alpen in een trein terug naar Arnhem met een backpack van 23 kilo, waarvan zeker een kwart bestond uit een absurd overmoedig aantal boeken, plus een berg gevonden stenen. "Liep er net langs toen het gebeurde. Goede sfeer hing er", was de eerste reactie op een bericht over de schietpartij.

Het maakte dat ik me ondanks de grote afstand thuis voelde. Niets Arnhemser dan onderkoelde, sarcastische humor die op alles van toepassing kan zijn, ook op zaken waar je eigenlijk geen grappen over maakt.

Het was niet het enige incident in die periode. Op ongeveer dezelfde plek werd eerder die week een vrouw zwaar mishandeld.

Twee tragische gebeurtenissen op een rij: dat is nogal wat. Sommige mensen denken dat het komt door corona. Al dat thuiszitten, daar worden mensen opgefokt van, is het idee.

Zal best, denk ik, maar dan knal je nog niet meteen iemand neer. Al was het maar omdat de meeste mensen geen pistool thuis hebben liggen.

De ondernemers en bewoners van de Steenstraat schreven later een brandbrief naar de burgemeester. Drugsgebruikers, dealers, verwarde personen, zwervers en winkeldieven zwengelen volgens hen de criminaliteit aan.

"Wel goede vis", reageerde iemand droogjes, verwijzend naar de vishandel in de Steenstraat. Je zou het maar zo kunnen aanzien voor ongevoeligheid. Maar dat is de Arnhemmer niet, alle harde grappen ten spijt. Die zijn juist een manier om te ontzenuwen wat eigenlijk best aankomt. Een beetje zoals galgenhumor op een begrafenis.

"Dit geldt mijns inziens voor heel Arnhem. Paupercity", reageerde een ander. Een stad waar schietpartijen het 'nieuwe normaal' zijn, dat wil niemand wezen, ook Arnhem niet, maar er zit een kern van waarheid in dat paupercity. Arnhem is nooit écht gladgestreken geweest.

Overal fladderen rafelrandjes door de stad heen: ze verdwijnen nooit, maar verplaatsen zich steeds. Van de Spijkerse rosse buurt naar knokpartijtjes in Malburgen naar Klarendalse drugsdeals, naar een station Velperpoort dat nu verbouwd wordt maar ooit de twijfelachtige eer had een van de meest onveilige stations van Oost-Nederland genoemd te worden. Toen ik, na mijn nachtelijke reis ergens in de ochtend met mijn bekpakking in Arnhem aankwam, stapte ik bijna in slaapdronken toestand op de trein naar station Velperpoort, al woon ik inmiddels al anderhalf jaar niet meer in de Van Muijlwijkstraat.

Misschien verlang ik onbewust soms toch terug naar de rafelrandjes. Die van anderhalf jaar geleden dan: zonder mishandelingen en schietpartijen, maar met een lelijk station.

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr.114, herfst 2020

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Lucille van Straten, Jan van Wonderen, Katja Krediet, Maaïke Raduzzi, Samuel Verschoor

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Website: www.mijnspijkerkwartier.nl

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerkwartier

Twitter: twitter.com/spijkerkwartier

Alles weten over het Spijkerkwartier? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerkwartier.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat185 a, info@lommerd.nl

Gemeente: 09001809

Afvalophaaldienst Sita: 026 4460490

Politie: 0900 8844

Wijkagent: Anne Wijnveld: anne.wijnveld@politie.nl
Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Melden van afvaloverlast: Fixi.nl

Drugsoverlast melden: 026 35424299

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 115 dient te worden aangeleverd **vóór 18 november 2020** via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Overzicht agenda wijkkrant 2020:

Nummer 115 inleveren kopij: 17 november

Voorpagina foto: Rien Meijer